بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ

Khuthba Khulasa 16.03.18 ഖുത്ബ സംഗ്രഹം

സയ്യിദുനാ ഹദ്റത് അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് അൽഖാമിസ് അയ്യദഹുല്ലാഹ്

16.03.18 ന് ബൈത്തുൽ ഫുത്തൂഹ് ലണ്ടനിൽ നിർവഹിച്ച ജുമുഅ ഖുത്ബയുടെ സംഗ്രഹം

ആദരണീയരായ സ്വഹാബ രിള്‌വാനുല്ലാഹി അലയ്ഹിം അജ്മഈൻ, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ജീവിതത്തിന്റെ തെളിമയാർന്ന തെളിവാണ്. ആരെങ്കിലും ആ തെളിവുകളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നുബുവ്വത്തിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. സ്വഹാബാക്കളെ വിലമതിക്കുന്നവനാണ് നബി(സ)തിരുമേനിയെ സത്യസന്ധമായി വിലമതിക്കുന്നവൻ. ആദരണീയരായ സ്വഹാബത്തിനെ ആദരിക്കാത്തവൻ ഒരിക്കലുമൊരിക്കലും നബി(സ)തിരുമേനിയെ ആദരിക്കുന്നവനല്ല.

തശഹ്ഹുദും തഅവ്വുദും സൂറ ഫാതിഹയും ഓതിയതിനു ശേഷം സയ്യിദുനാ അമീറുൽമുഅ്മിനീൻ അയ്യദഹുല്ലാഹ് പറഞ്ഞു,

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) ഒരവസരത്തിൽ സ്വഹാബ **രിള്‌വാനുല്ലാഹി അലയ്ഹി**മിന്റെ സ്ഥാനം വിവരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: "ആദരണീയരായ സ്വഹാബ **രിള്‌വാനുല്ലാഹി അലയ്ഹിം അജ്മഈൻ**, നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ തെളിമയാർന്ന തെളിവാണ്. ആരെങ്കിലും ആ തെളിവുകളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽ അവൻ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നുബുവ്വത്തിനെ നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്. സ്വഹാബാക്കളെ വിലമതിക്കുന്നവനാണ് നബി(സ)തിരുമേനിയെ സത്യസന്ധമായി വിലമതിക്കുന്നവൻ." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു: "ആദരണീയരായ സ്വഹാബത്തിനെ ആദരിക്കാത്തവൻ ഒരിക്കലുമൊരിക്കലും നബി(സ) തിരുമേനിയെ ആദരിക്കുന്നവനല്ല. അവൻ നബി(സ) തിരുമേനിയെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് പറഞ്ഞാലും തന്റെ വാദത്തിൽ വ്യാജനാണ്. കാരണം നബി(സ)തിരുമേനിയോടു സ്നേഹവും സ്വഹാബത്തിനോടു ശത്രുതയും ഒരിക്കലുമുണ്ടാകുകയില്ല." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറഞ്ഞു: "നബി(സ)തിരുമേനിയിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും വേർപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്ത പരിശുദ്ധ ജമാഅത്തായിരുന്നു ആദരണീയരായ സ്വഹാബത്തിന്റേത്. അവിടത്തെ വഴിയിൽ ജീവൻ കൊടുക്കാൻപോലും അവർ മടിച്ചിരുന്നില്ല; എന്നല്ല മടിച്ചില്ല. നബി(സ)തിരുമേനിയെ അനുസരിക്കുന്നതിന് അവർ എങ്ങനെയാണ് തങ്ങളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നതെന്നാൽ, ആ മഹാത്മാവിനുവേണ്ടി എല്ലാ ബുദ്ധിമുട്ടുകളും വിപത്തുകളും വഹിക്കാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരുന്നു."

ഓരോ അഹ്മദിയും തങ്ങളുടെ മുന്നിൽ വെക്കേണ്ട സ്വഹാബ **രിള്‌വാനുല്ലാഹി അലയ്ഹിമി**ന്റെ സ്ഥാനമാണിത്. നമ്മൾ സ്വഹാബത്തിന്റെ ജീവിതചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് വായിക്കുമ്പോഴും അവരുടെ കർമപരമായ മാതൃകയെക്കുറിച്ച് അറിവ് കരസ്ഥമാക്കുമ്പോഴുമാണ് അവരുടെ പ്രത്യേകസ്ഥാനം വ്യക്തമായി മുന്നിൽ വരുന്നത്. അവരുടെ ജീവിതചര്യയും അവരുടെ ജീവിതമാതൃകയും അവരുടെ പ്രവൃത്തിയും അവരുടെ അനുസരണവും അവരുടെ ആരാധനയുടെ നിലവാരവും നമുക്ക് മാതൃകയാണെന്നും നമ്മൾ അവരെ നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണെന്നുമുള്ള കാര്യത്തിലേക്ക് നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നതായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ചില സ്വഹാബാക്കളുടെ കുറച്ച് സംഭവങ്ങൾ വിവരിക്കുകയാണ്.

ഒരു സ്വഹാബിയാണ് ഹദ്റത്ത് അബൂ ദുജാന അൻസ്വാരി(റ).നബി(സ)തിരുമേനി മദീനയിലേക്ക് ഹിജ്റത്ത് ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേ അദ്ദേഹം ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. മദീനാവാസിയായിരുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനിയോടൊപ്പം ബദ്ർ യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കുക എന്ന ബഹുമതി അദ്ദേഹത്തിന് കരസ്ഥമാകുകയും അങ്ങേയറ്റം ധൈര്യത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത കാണിക്കുകയും ചെയ്തു. ഉഹുദ് യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനുള്ള ഭാഗ്യവും അദ്ദേഹത്തിന് കിട്ടി. യുദ്ധത്തിന്റെ ഗതിമാറിയതിനുശേഷം അതായത് മുസ്‌ലീംകൾ ആദ്യം ജയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പിന്നീട് ഗതി മാറിമറിഞ്ഞു. ഒരു സ്ഥലം ഉപേക്ഷിച്ച കാരണത്താൽ അവിശ്വാസികൾ വീണ്ടും ആക്രമണം നടത്തുകയും മുസ്‌ലീംകൾ ഉദ്ദേശിച്ചതിന്റെ വിപരീത ഫലമുണ്ടാകുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന സ്വഹാബാക്കളിൽ ഹദ്റത്ത് അബൂദുജാനയുമുണ്ടായിരുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ രക്ഷാകവചമായിനിന്ന കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന് ഗുരുതരമായ പരിക്കേറ്റു. പക്ഷേ, പരിക്കേറ്റിട്ടും അദ്ദേഹം പിന്മാറിയില്ല.

യമാമ യുദ്ധത്തിൽ മുസയ്‌ലിമത്തുൽ കദ്ദാബിന്നെതിരിലുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ഹദ്റത്ത് അബൂദുജാന(റ) ശഹീദായി. ശത്രുക്കൾ കന്മതിലുകൊണ്ട് സുരക്ഷിതമായ ഒരു തോട്ടത്തിൽ കടന്നു താവളമുറപ്പിച്ച് മുസ്‌ലിംകളുടെമേൽ തുരുതുരെ കല്ലുകളും അമ്പുകളും വർഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ശത്രുസങ്കേതം എങ്ങനെ തകർക്കുമെന്നറിയാതെ എല്ലാവരും പകച്ചുനിന്നു. ഈ വിഷമഘട്ടത്തിലാണ് ഹദ്റത്ത് അബൂദുജാന(റ) മരിക്കാൻ സന്നദ്ധനായി സ്വയം മുന്നോട്ടുവരുന്നത്. എന്നെ നിങ്ങൾ പൊക്കി തോട്ടത്തിലേക്ക് എറിയണം; വാതിൽ തുറക്കുന്ന കാര്യം ഞാനേറ്റു. അദ്ദേഹത്തെ അവർ അകത്തേക്കിട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാല് ഒടിഞ്ഞു. അത് വകവെക്കാതെ വാളെടുത്ത് തലങ്ങും വിലങ്ങും വെട്ടി. ഇഴഞ്ഞുനീങ്ങി അദ്ദേഹം വാതിൽ തുറന്നു. ഇതോടെ മുസ്‌ലിം സൈന്യം തള്ളിക്കയറി. അത്ഭുതകരമായ തന്റേടവും പുരുഷത്വവുമാണ് അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചത്. പക്ഷേ, ആ അവ

സ്ഥയിൽ പോരാടി അദ്ദേഹം ശഹീദായി. ഒരിക്കൽ കലശലായ രോഗം പിടിപെട്ടു ഹദ്റത്ത് അബൂദുജാന കിടപ്പിലായപ്പോൾ സഹപ്രവർത്തകർ കാണാൻ ചെന്നു. അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു. "എന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ രണ്ട് കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് തികഞ്ഞ ആത്മസംതൃപ്തിയുണ്ട്. ഒന്ന്, എനിക്ക് ആവശ്യമില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ സംസാരിക്കാറില്ല. രണ്ട് മുസ്ലീംകളോടു കളങ്കമില്ലാത്ത ഒരു മനസ്സാണ് എനിക്കുള്ളത്."

ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ(റ) ആദ്യകാല അൻസ്വാരീ മുസ്ലീംകളിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. വലിയ ധീരനും നിർഭയനുമായിരുന്നു. ഉഹുദു യുദ്ധത്തിൽ മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമയും ഉറച്ച പാദത്തോടുകൂടി നബി(സ) തിരുമേനിയോടൊത്ത് പോരാടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ഒരു പ്രത്യേകത കരസ്ഥമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനം ഇപ്രകാരം പുലർന്നു. നബി(സ) തിരുമേനി ഒരു അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് തന്റെ വാൾ നല്കിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "മുശ്രിക്കുകൾ യുദ്ധത്തിന് മുതിരുന്ന കാലമത്രയും അവരോടു ഇതുകൊണ്ട് പോരാടുക. മുസ്ലീംകൾ ചേരിതിരിഞ്ഞ് പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഈ വാൾ പാറയിൽ തല്ലിപ്പൊട്ടിച്ച് ഒരു പാതകിയുടെ കൈയാൽ ജീവൻ ഒടുങ്ങുകയോ അലംഘ്യമായ മരണം പിടികൂടുകയോ ചെയ്യുന്നതുവരെ താങ്കൾ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുക."

അദ്ദേഹം ഈ ഉപദേശമനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചു. ഹദ്റത്ത് ഉഥ്മാൻ(റ) വധിക്കപ്പെടുകയും കലാപം ആളിപ്പടരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ തന്റെ വാൾ വീട്ടുമുറ്റത്തെ ഒരു പാറയിൽ അടിച്ചുമുറിച്ചു. പകരം മരത്തിന്റെ ഒരു വാളുണ്ടാക്കി വീട്ടിൽ അദ്ദേഹം തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചപ്പോൾ ഭയപ്പെടുത്താനാണെന്നാണ് അദ്ദേഹം മറുപടി നല്കിയത്. ഇരുമ്പിന്റെ വാൾ വെക്കരുതെന്ന നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ നിർദ്ദേശം ഞാൻ നിറവേറ്റി; വടികൊണ്ടുള്ള വാൾ ആർക്കും നഷ്ടം വരുത്തുകയില്ല. ഹദ്റത്ത് ഉഥ്മാൻ(റ)ന്റെ വീരമൃത്യുവിനുശേഷം മുസ്ലിംകളിലുണ്ടായ കലാപം ബാധിക്കാതിരുന്ന ഒരേയൊരു വ്യക്തി മുഹമ്മദുബ്നു മസ്ലമ ആയിരുന്നുവെന്ന് ചില സ്വഹാബാക്കൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഫിത്നകളിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുന്നതിന് ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് താവളമടിക്കുകയും കലാപം അവസാനിക്കുന്നതുവരെ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം ഒഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് ജീവിക്കുകയാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്തു.

മതത്തിനുമേൽ ആക്രമണമുണ്ടാകുമ്പോൾ യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നവരായിരുന്നു അവർ. കാരണം നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞത് മുശ്രിക്കീംകൾ മതത്തെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നതിന് ആക്രമണം നടത്തുമ്പോൾ അവരുമായി പോരാടുക എന്നായിരുന്നു. മുസ്ലീംകൾ ഇതിൽ നിലകൊള്ളുവോളം അവരുടെ ശക്തിയും അങ്ങനെ നിലകൊണ്ടു; അവർ വിജയം വരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ പരസ്പരം പോരാടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, കപടവിശ്വാസികൾ പറയുന്നതുകേട്ട് പരസ്പരം കഴുത്തു വെട്ടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ഭരണം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നുവെങ്കിലും ഐക്യം നിലനിന്നില്ല. പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഭരണവും ക്ഷയിക്കാൻ തുടങ്ങി. ഇന്ന് നമ്മൾ കാണുന്നത് മുസ്ലീംകളുടെ പരസ്പരമുള്ള അഭിപ്രായഭിന്നത അതിന്റെ ഉച്ചിയിലെത്തിയിരിക്കുന്നതാണ്. അന്ധകാര കാലഘട്ടത്തിനുശേഷം, വെളിച്ചത്തിന്റെ കാലം വരുമെന്നും മസീഹ് മൗഊദിന്റെ കാലം വരുമ്പോൾ മസീഹ് മൗഊദിനെ വിശ്വസിക്കണമെന്നും ജമാഅത്തിനോടൊപ്പം ചേർന്നുനില്ക്കണമെന്നും അതിലാണ് ബർക്കത്തെന്നും നബി(സ) തിരുമേനി പ്രവചിച്ചതും പൂർത്തിയായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഈ വന്ന ആളെ വിശ്വസിക്കാതെ മുസ്ലീംകൾ ഇന്ന് തങ്ങളുടെതന്നെ രാജ്യങ്ങളിൽ പരസ്പരം രക്തത്തിന് ദാഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ് നമ്മൾ കാണുന്നത്. അതിന്റെ ഫലമായി, അമുസ്ലിംലോകം പ്രാവർത്തികമായി മുസ്ലിംകളുടെമേൽ ഭരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഒരു ആരംഭകാല സ്വഹാബിയായിരുന്നു ഹദ്റത്ത് അബൂ അയ്യൂബൽ അൻസ്വാരി(റ). അദ്ദേഹം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ കാലത്ത് മദീനയിൽ അതിഥിസൽക്കാരത്തിന് അവസരം കിട്ടിയ ഭാഗ്യവാനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ നബി(സ) തിരുമേനി താമസിച്ചു. അത് ഇരുനില വീടായിരുന്നു. മുകളിലത്തെ നിലയിൽ അബൂ അയ്യൂബൽ അൻസ്വാരി താമസിച്ചിരുന്നു; താഴെ നബി(സ)തിരുമേനിയും. ഏകദേശം ആറ്, ഏഴ് മാസം നബി(സ)തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വീട്ടിൽ താമസിച്ചു. അതിഥിസൽക്കാരത്തിന്റെ കടമ ഭംഗിയായി നിറവേറ്റാൻ ഹദ്റത്ത് അബൂ അയ്യൂബൽ അൻസ്വാരി(റ)ശ്രമിച്ചു. നബി(സ)തിരുമേനി തിന്നതിനുശേഷം ബാക്കിയാകുന്ന ഭക്ഷണമായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം കഴിച്ചിരുന്നത്. നിവേദനത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ബാക്കിയാകുന്ന ഭക്ഷണത്തിൽ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ വിരൽ പതിഞ്ഞഭാഗത്തുനിന്നായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം തിന്നിരുന്നത്. പ്രേമവായ്പിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും അത്ഭുതകരമായ കഥകളാണിത്.

ഹദ്റത്ത് അബൂഅയ്യൂബ് അൻസ്വാരി എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും പങ്കെടുത്തു. ഖയ്ബർ യുദ്ധത്തിൽ വധിക്കപ്പെട്ട യഹൂദി നേതാവിന്റെ മകൾ സ്വഫിയ, നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ഭാര്യാപദവിയിൽ വന്നു. വീടുകൂടിയതിന്റെ പിറ്റേദിവസം രാവിലെ നബി(സ)തിരുമേനി നമസ്കരിപ്പിക്കുന്നതിന് വെളിയിൽവന്നപ്പോൾ അബൂഅയ്യൂബ് അൻസ്വാരി കാവൽ നില്ക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. കാവൽ നിലക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്ന് അവിടന്ന് തിരക്കി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:"സ്വഫിയായുടെ ബന്ധുക്കൾക്ക് നമ്മുടെ കൈയാൽ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. കുറച്ചുപേർ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുകൊണ്ട് ആരെങ്കിലും ആക്രമിക്കുമോ എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. ആരെങ്കിലും വന്ന് പകരംവീട്ടുമോ എന്ന് ഞാൻ വിചാരിച്ചു. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കാവൽനില്ക്കാൻ വന്നതാണ്. അപ്പോൾ നബി(സ)തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി ദുആ ചെയ്തു: 'അല്ലാഹുവേ രാത്രിമുഴുവൻ എന്റെ സംരക്ഷണത്തിന് അദ്ദേഹം സന്നദ്ധനായിരുന്നതുപോലെ അബൂ അയ്യൂബിനെ എന്നെന്നും നിന്റെ സംരക്ഷണത്തിലും സമാധാനത്തിലും വെക്കേണമേ.'

ഹദ്റത്ത് അബൂ അയ്യൂബ് വൃദ്ധനായിരുന്നിട്ടും റോമക്കാ

രുമായുള്ള യുദ്ധത്തിലും പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഖുസ്ത്വൻത്വുനിയ (Qustuntunia)അതായത് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിനെ(Constantinople)സംബന്ധിച്ച് നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പ്രവചനത്തിന്റെ പുലർച്ച കാണുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് അദ്ദേഹം പങ്കെടുത്തത്. അതിന്നിടയിൽ അദ്ദേഹം രോഗിയുമായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഗ്രഹത്തെ സംബന്ധിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'എല്ലാ മുസ്ലീംകൾക്കും എന്റെ സലാം പറയണം. ശത്രുക്കളുടെ പ്രദേശത്ത് എവിടെവരെ എന്നെ കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുമോ അവിടെ എന്റെ ഖബ്ർ കുഴിക്കണം.' അങ്ങനെ രാത്രിയിൽ അദ്ദേഹം വഫാത്തായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനാസ ശത്രുവിന്റെ ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുപോകാവുന്നത്ര കൊണ്ടുപോയി അവിടെ ഖബ്റടക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബ്ർ ഇന്നും തുർക്കിയിലുണ്ട്. ആളുകൾ ചില ബിദ്അത്തുപരമായ നിവേദനങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖബ്റിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദുആ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണെന്ന് ആളുകൾ പറയാറുമുണ്ട്. പിന്നീട് ഇത് പല കഥകളായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നബി(സ)തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംരക്ഷണത്തിനും സമാധാനത്തിനുംവേണ്ടി ദുആ ചെയ്തതിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം ധാരാളം യുദ്ധങ്ങളിൽ പങ്കെടുക്കുകയും എല്ലായിടത്തും വിജയിയായി വരികയും ദീർഘായുസ് പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ ഒരു സ്വഹാബി ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)യെ നമുക്ക് നോക്കാം. അദ്ദേഹം അറേബ്യയിലെ പ്രതിഭാധനനായ പ്രശസ്ത കവിയായിരുന്നു. 'റസൂലിന്റെ കവി' എന്ന പദവിപ്പേരിലും അറിയപ്പെടുന്നു. ബദ്ർയുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം വിജയവാർത്ത മദീനയിലെത്തിച്ചതും അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)യുടെ നബി(സ)തിരുമേനിയോടുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റേയും സ്നേത്തിന്റേയും ധാർമികരോഷത്തിന്റേയും പ്രകടനത്തിന്റെ സംഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഒരു സ്ഥലത്ത് അതിങ്ങനെ ലഭിക്കുന്നു. ഹദ്റത്ത് ഉസാമത്തുബ്നു സയ്ദ്(റ) പറഞ്ഞു: നബി(സ)തിരുമേനി ഒരു കഴുതപ്പുറത്ത് യാത്രപോയി. അതിന്റെ മേൽ ജീനിയുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നടിയിൽ ഫദക് പ്രദേശത്തിന്റെ ചാദുർ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവിടന്ന് തന്റെ പിന്നിൽ ഉസാമയെ ഇരുത്തിയിരുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനി, സയ്ദുബ്നു ഉബാദയുടെ രോഗവിവരം അറിയാൻ ബനൂ ഹാരിഥുബ്നു ഖസ്റജ് ഗോത്രത്തിൽപോയി. (ഇത് ബദ്ർ സംഭവത്തിനു മുമ്പേ നടന്ന സംഭവമാണ്). മുസ്ലീംകളും മുശ്രിക്കുകളും യഹൂദികളും ഇടകലർന്നിരുന്ന ഒരു മസ്ജിദിന്റെ അടുത്തൂടെ നബി(സ)തിരുമേനി പോയി. അവരിൽ അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യുമുണ്ടായിരുന്നു. ആ മജ്ലിസിൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹയുമുണ്ടായിരുന്നു. മജ്ലിസിന് അടുത്തെത്തിയപ്പോൾ ഒട്ടകം കാരണത്താൽ അല്പം പൊടിപാറി. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് തട്ടംകൊണ്ട് തന്റെ മൂക്കു പൊത്തിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഞങ്ങളിൽ പൊടിപാറ്റരുത്. നബി(സ)തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടു അസ്സലാമു അലയ്ക്കും പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ അല്ലാഹുവിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. അദ്ദേഹത്തെ ഖുർആൻ കേൾപ്പിച്ചു. അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു ഉബയ്യ് നബി(സ)തിരുമേനിയോടു പറഞ്ഞു, 'ഹേ മനുഷ്യാ! ഇതു നല്ല കാര്യമല്ല. താങ്കൾ പറയുന്നത് സത്യമാണെങ്കിലും ഞങ്ങളുടെ മജ്ലിസിൽ ഞങ്ങളെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കരുത്. താങ്കളുടെ സങ്കേതത്തിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുക. താങ്കൾക്കു കിട്ടിയിട്ടുള്ളത് അവർക്ക് വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക.' അപ്പോൾ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ) പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലേ! അങ്ങ് ഞങ്ങളുടെ മജ്ലിസിൽ വരിക. ഞങ്ങൾ അത് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു.' അയാൾ യുവനേതാവാണെന്നോ എന്താണെന്ന് പറയുന്നതെന്നോ ഒന്നും അദ്ദേഹം നോക്കിയില്ല. ഇത് ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)യുടെ ധാർമികരോഷത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും അനിയന്ത്രിതമായ പ്രകടനമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ നേതാക്കന്മാരേയും സർദാർമാരേയും ഒട്ടുംവകവെച്ചില്ല.

ഹദ്റത്ത് ഇബ്നുഅബ്ബാസ്(റ)ന്റെ ഒരു നിവേദനമുണ്ട്. നബി(സ)തിരുമേനി ഒരു പ്രധാനസംഗതിക്കായി സ്വഹാബാക്കളെ അയച്ചു. അവരിൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)യുമുണ്ടായിരുന്നു. അന്ന് ജുമുഅ ദിവസമായിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)യെ കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം അതിരാവിലെ പുറപ്പെട്ടു. ജമുഅ ഖുത്ബ കേട്ട് നബി(സ)തിരുമേനിയോടൊപ്പം നമസ്കരിച്ച് അവരുമായി താൻ ചേർന്നുകൊള്ളാമെന്ന് അദ്ദേഹം അവരോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തെ നബി(സ)തിരുമേനി മസ്ജിദിൽ കണ്ടപ്പോൾ ജുമുഅ നമസ്കാത്തിനുശേഷം ചോദിച്ചു: 'താങ്കളുടെ കൂട്ടുകാരോടൊപ്പം പോകുന്നതിൽനിന്ന് താങ്കളെ എന്തുകാര്യമാണ് തടഞ്ഞത്?' അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലഹുവിന്റെ റസൂലേ! അങ്ങയോടൊപ്പം ജുമുഅ നമസ്കാരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത് ഖുത്ബ കേൾക്കുകയും പിന്നാലെ ചെന്ന് അവരോടൊപ്പം ചേരുകയും ചെയ്യാമെന്നുള്ളത് എന്റെ അതിരറ്റ ആശയും ആഗ്രഹവുമായിരുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു:'ഭൂമിയിലെന്തൊക്കെയുണ്ടോ അതെല്ലാം തന്നെയും താങ്കൾ ചെലവഴിച്ചാലും നിർദേശമനുസരിച്ച് ഇവിടെ നിർബന്ധമായിട്ടുള്ളത് അനുസരണമാണ്; അത് നിർബന്ധ കടമയാണ്. ആരാണോ നിർദേശമനുസരിച്ച് അതിരാവിലെ പുറപ്പെട്ടത് അവർ നേടിയ പ്രതിഫലവും പുണ്യവും താങ്കൾ ഒരിക്കലും പ്രാപിക്കുകയില്ല.' അതിനുശേഷം നിവേദനത്തിൽ വരുന്നു, ഏതെങ്കിലും യുദ്ധത്തിനോ പ്രത്യേകസംഗതിക്കോ പോകേണ്ടിവന്നാൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)ഏറ്റവുമാദ്യം ആ സംഘത്തിൽ പോകുകയും ഏറ്റവും അവസാനം മദീനയിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു.

ഒരു നിവേദനത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, ഹദ്റത്ത് ഉർവത്തുബ്നു സുബയ്ർ (റ)നിവേദനം. നബി(സ)തിരുമേനി മുഅ്ത്തയുദ്ധത്തിൽ ഹദ്റത്ത് സയ്ദുബ്നു ഹാരിഥായെ (റ)സൈന്യത്തിന്റെ സർദാറാക്കി. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു:'ഇദ്ദേഹം ശഹീദായാൽ ജഅ്ഫറുബ്നു അബീത്വാലിബ് സൈന്യത്തിന്റെ അമീറായിരിക്കും. അദ്ദേഹവും ശഹീദായാൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)നേതൃത്വം കൈയേൽക്കുന്നതാണ്. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലായും ശഹീദായാൽ മുസ്ലീംകൾ ആരെയാണോ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് അയാളെ തങ്ങളുടെ സർദാറാക്കിക്കൊള്ളുക.' അങ്ങനെ ആ സൈന്യം പുറപ്പെടാനു

ള്ള സമയം വന്നെത്തി. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ) കരയാൻ തുടങ്ങി. എന്തിനാണ് കരയുന്നതെന്ന് ആളുകൾ ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:'അല്ലാഹുവാണ! എനിക്കു ദുൻയാവിനോടു ഒരു സ്നേഹവുമില്ല. അതിനോടു ഒരു താൽപര്യവുമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ **വ ഇൻ മിൻകും ഇല്ലാ വാരിദുഹാ കാന അലാ റബ്ബിക്ക ഹത്മൻ മ്മഖ്ളിയ്യാ**(നിങ്ങളിൽ ആരുംതന്നെ അതിന്റെ അരികിൽ വരുന്നവരായിട്ടല്ലാതെ ഇല്ല. ഇത് നിന്റെ നാഥന്റെ നിർബന്ധമായി വിധിക്കപ്പെട്ട ഒരു ബാധ്യതയാണ്)(19:72)എന്ന ആയത്തിനെ കുറിച്ച്, എല്ലാ ഓരോ വ്യക്തിക്കും ഒരിക്കൽ തീർച്ചയായും അഗ്നികാണേണ്ടിവരുമെന്ന് നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞതായി ഞാൻ കേട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വിറാത്തു പാലത്തിൽ കയറിയതിനുശേഷം അത് മറികടക്കുമ്പോൾ എന്റെ അവസ്ഥ എന്തായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കറിയില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുന്നവരെ സംബന്ധിച്ച് നബി(സ)തിരുമേനി ഉത്തമമായ പര്യവസാനമായിരിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതിനെ കുറിച്ചും വിവരം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. മുഅ്ത്ത യുദ്ധത്തിലെ സൈന്യത്തിന്റെ അമീറുമാരെ കുറിച്ച് അവർ സ്വർഗത്തിൽ സ്വർണപീഠത്തിലിരിക്കുന്നത് താൻ കണ്ടുവെന്ന് നബി(സ)തിരുമേനി പറഞ്ഞു.

യുദ്ധമൈതാനത്ത് ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)തന്റെ ധീരതയുടെ കഴിവ് നല്ലവണ്ണം കാണിച്ചു. ഹദ്റത്ത് നുഅ്മാനുബ്നു ബശീർ പറയുന്നു: 'ഹദ്റത്ത് ജഅ്ഫർ വീരമൃത്യു വരിച്ചപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു വശത്തായിരുന്നു. ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ വിളിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ സംബോധന ചെയ്ത്, പ്രാസബദ്ധമായ യുദ്ധഗാനം പാടിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു. അതിന്റെ അർഥം ഇപ്രകാരമാണ്. എന്റെ ആത്മാവേ! ജീവൻ അർപണം ചെയ്യുമാറ് നീ യുദ്ധം ചെയ്യുകയില്ലേ! മരണത്തിന്റെ സരോവരത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശഹാദത്തു വരിക്കണമെന്നുള്ള നിന്റെ ആഗ്രഹപൂർത്തികരണത്തിന്റെ സമയം വന്നെത്തി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവൻ കാണിക്ക വെക്കുകയാണെങ്കിൽ ഒരുപക്ഷേ, നല്ല പര്യവസാനമായിരിക്കും.' മുസ്അബുബ്നു ശീബ പറയുന്നു'ഹദ്റത്ത് സയ്ദും ഹദ്റത്ത് ജഅ്ഫറും വീരമൃത്യു വരിച്ചപ്പോൾ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ)മൈതാനത്ത് മുന്നിൽ വന്നു. അദ്ദേഹത്തിനു കുന്തത്തിന്റെ കുത്തേറ്റപ്പോൾ രക്തത്തിന്റെ ഒരു പ്രവാഹം ശരീരത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈ മുന്നോട്ടു നീട്ടുകയും രക്തം കൈയിലെടുത്തു മുഖത്ത് തേക്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹം ശത്രുവിന്റേയും മുസ്ലിംകളുടേയും അണികൾക്കിടയിൽ വീണു. എന്നാൽ, അവസാന ശ്വാസംവരെ സൈന്യത്തലവൻ എന്ന നിലയിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് ആവേശം പകർന്നു കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങേയറ്റം ആകർഷണീയമായ വികാരത്താൽ മുസ്ലിംകളേ!നോക്കുക, നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്റെ മൃതശരീരം ശത്രുക്കളുടെ മുമ്പിൽ കിടക്കുന്നു. മുന്നോട്ടു കുതിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഈ സഹോദരന്റെ വഴിയിൽ നിന്നു ശത്രുക്കളെ അകറ്റുക; ഉടൻ അവരെ ഒഴിപ്പിക്കുക.' അങ്ങനെ മുസ്ലീംകൾ ആ അവസരത്തിൽ വളരെ ശക്തിയോടുകൂടി അവിശ്വാസികളുടെമേൽ ആക്രമണം നടത്തുകയും തുടരെത്തുടരെ ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിന്നിടയിൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ്(റ) വീരമൃത്യുവരിച്ചു.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യേകതയെക്കുറിച്ച് ഭാര്യ പറഞ്ഞു: അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശഹാദത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിധവയുടെ വിവാഹം നടന്നു. അപ്പോൾ ആ ഭർത്താവ് പറഞ്ഞു: അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹയുടെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്കെന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞു തരിക; ആ സ്ത്രീ എത്ര മനോഹരമായ സാക്ഷ്യമാണ് നല്കിയത്. അവർ പറഞ്ഞു: ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ രണ്ട് റക്അത്ത് നഫ്ൽ നമസ്കരിക്കാതെ ഒരിക്കലും വീടിനു വെളിയിൽ പോകാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം തന്നെ വീട്ടിൽ പ്രവേശിച്ചാലുടൻ ആദ്യത്തെ ജോലി വുളു ചെയ്തു രണ്ടു റക്അത്ത് നഫ്ൽ നമസ്കരിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. അവർ അല്ലാഹുവിനെ എല്ലാ അവസ്ഥയിലും എല്ലാ നേരത്തും സ്മരിക്കുന്നവരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുസരണ നിലവാരത്തെ കുറിച്ച് ഒരു സംഭവം ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. ഹദ്റത്ത് അബൂലയ്ലാ(റ) വിവരിക്കുന്നു: ഒരിക്കൽ നബി(സ)തിരുമേനി ഖുത്ബ നല്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഖുത്ബയ്ക്കിടയിൽ 'ഇരിക്കുക' എന്ന് അവിടന്ന് പറഞ്ഞു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹ(റ) മസ്ജിദിനു വെളിയിൽനിന്ന് ഖുത്ബ കേൾക്കാൻ വരികയായിരുന്നു. കേട്ടപാടെ അദ്ദേഹം അവിടെ ഇരുന്നു. നബി(സ)തിരുമേനി അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു: **'സാദക്കല്ലാഹു ഹിർസ്വൻ അലാ ത്വാഇയത്തില്ലാഹി വ ത്വാഇയത്തിർറസൂലി** അബ്ദുല്ലാഹിബ്നു റവാഹാ! അല്ലാഹുവിനേയും അവന്റെ റസൂലിനേയും അനുസരിക്കുക എന്ന നിന്റെ വികാരം അല്ലാഹു ഇനിയും വർധിപ്പിച്ചു തരുമാറാകട്ടെ.'

അദ്ദേഹം ഒരു പ്രതിഭാധനനായ കവിയായിരുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ ദർബാറിലെ കവികളിൽ ഹദ്റത്ത് കഅ്ബുബ്നുമാലിക്, ഹദ്റത്ത് ഹസ്സാനുബ്നു ഥാബിത് എന്നിവർക്കുപുറമെ മൂന്നാം സ്ഥനത്തു വിരാജിച്ച കവിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹം. നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ തേജോവിലാസത്തിൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാ(റ) ഒരുകവിത ചൊല്ലി. അത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉൽകൃഷ്ടമായ കവിതയാണെന്ന് പറയാവുന്നതാണ്. ആ കവിത അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാനസികമായ അവസ്ഥയെ നല്ലവണ്ണം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഹദ്റത്ത് അബ്ദുല്ലാഹ് നബി(സ)തിരുമേനിയെ സംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു:

ലൗ ലം തകുൻ ഫീഹി ആയാത്തിൻ മുബയ്യിന

കാനത് ബദീഹത്തുഹൂ തുനബ്ബീക്ക ബിൽഖബ്ർ

മുഹമ്മദു മുസ്തഫാ(സ)യുടെ അടുക്കൽ സത്യവും സത്യസാക്ഷ്യവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളും തെളിമയാർന്ന അടയാളങ്ങളും ഇല്ലെങ്കിൽത്തന്നെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുതന്നെ, അതായത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖകമലം മാത്രം അവിടന്ന് സത്യവാനാണെന്നുള്ളതിന് മതിയായിരുന്നു. അത് സ്വയം അവിടന്ന് സത്യാവാനാണെന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇവരായിരുന്നു നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ സത്യസന്ധരായ പ്രേമി

കൾ. അവർ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ മുഖകമലം കണ്ട് സത്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

ചരിത്രത്തിൽ നമുക്ക് ചെറുപ്രായത്തിലുള്ള രണ്ടു സഹോദരങ്ങളുടെ സംഭവവും ലഭിക്കുന്നുണ്ട്. അവരുടെ ധൈര്യം അപാരമായിരുന്നു;മുആദ് ബിൻ ഹാരിഥ് ബിൻ റഫാഅയും ഹദ്റത്ത് മഊദ് ബിൻ ഹാരിഥ് ബിൻ റഫാഅയും. ഇരുവരും ബദ്ർയുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ഹദ്റത്ത് അബ്ദുർറഹ്മാനിബ്നു ഔഫ് നിവേദനം. യുദ്ധം ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എന്റെ ഇടവും വലവും ദൃഷ്ടിപായിച്ചു. അൻസ്വാറിലെ രണ്ടു യുവകുട്ടികൾ എന്റെ വശങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. അവരെ കണ്ട് എന്റെ മനസ്സ് കുറച്ച് ചഞ്ചലപ്പെട്ടു. അബ്ദുർറഹ്മാൻ പറയുന്നു: ഈ കുട്ടികൾ, തന്നെ എന്തു സംരക്ഷിക്കാനാണെന്ന ചിന്തയിലായിരുന്നു ഞാൻ. അപ്പോൾ ആ കുട്ടികളിൽ ഒരാൾ മറ്റാരും കേൾക്കാത്ത നിലയിൽ മക്കയിൽ നബി(സ)തിരുമേനിയെ നിരന്തരം ദ്രോഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ അബൂജഹ്ൽ എവിടെ എന്ന് ചോദിച്ചു. ആ കുട്ടി പറഞ്ഞു: ഞാൻ അയാളെ കൊല്ലുമെന്നും അല്ലെങ്കിൽ കൊല്ലാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ വധിക്കപ്പെടുമെന്നും പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. അബ്ദുർറഹ്മാനിബ്നു ഔഫ്(റ)പറയുന്നു:ഞാൻ അവന് മറുപടി നല്കുന്നതിനു മുമ്പേ മറുവശത്തുനിന്ന് മറ്റേ കുട്ടി അതേപോലെ ഇതേ ചോദ്യം പതുക്കെ എന്നോടു ചോദിച്ചു. അവരുടെ ധൈര്യം കണ്ട് ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി. കാരണം അബൂജഹ്ൽ സൈന്യാധിപനായിരുന്നു. അയാളുടെ നാലുപാടും ആയുധധാരികളും പരിചയസമ്പന്നരുമായ പട്ടാളക്കാർ കാവലുണ്ടായിരുന്നു. അതാണ് അബൂജഹ്ൽ എന്ന് ഞാൻ കൈകൊണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. അബ്ദുർറഹ്മാനിബ്നു ഔഫ് (റ) പറയുന്നു:ഞാൻ കൈ ചൂണ്ടിയതേയുള്ളു രണ്ടുകുട്ടികളും പരുന്തിനെപ്പോലെ ചാടിവീഴുകയും ശത്രുവിന്റെ അണികൾ ഭേദിച്ച് നിമിഷങ്ങൾകൊണ്ട് അവിടെ എത്തുകയും വേഗത്തിൽ ആക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. അബൂജഹ്ലും കൂട്ടരും പരിഭ്രമിച്ചുപോയി. അവർ അബൂജഹ്ലിനെ താഴെ വീഴ്ത്തി. അബൂ ജഹ്ലിന്റെ മകൻ ഇക്രിമയും തന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നു. അയാൾക്ക് തന്റെ പിതാവിനെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. എന്നാൽ, ഇക്രിമ പിന്നിൽനിന്ന് വെട്ടിയ കാരണത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലതുകൈ മുറിഞ്ഞുതൂങ്ങാൻ തുടങ്ങി. മുആദ് ഇക്രിമയെ പിന്തുടർന്നുവെങ്കിലും അയാൾ രക്ഷപ്പെട്ടു. തൂങ്ങികിടക്കുന്ന കൈ യുദ്ധത്തിന് തടസമായി. മുആദ് അത് ബലമായി പിടിച്ച് വലിച്ച് ശരീരത്തിൽ നിന്ന് വേർപെടുത്തി. പിന്നീട് യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി.

ആ കുട്ടികളിൽ ധാർമികരോഷമുണ്ടായിരുന്നു. നബി(സ) തിരുമേനിയോടു സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. അത് അവരെ ധൈര്യവാന്മാരാക്കി. ഇസ്ലാമിനെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും വർഷങ്ങളായി നബി(സ)തിരുമേനിയെ ദ്രോഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആളുടെ പര്യവസാനം തങ്ങളുടെ കൈയാലായിരിക്കണമെന്ന് അവർക്ക് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ ഇക്കാലത്തെ നാമമാത്ര ജിഹാദികളെപ്പോലെയായിരുന്നില്ല. ഇവർ വരൂ, ഇസ്ലാമിനുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യൂ എന്ന് പറഞ്ഞ് യുവാക്കളേയും കുട്ടികളേയും റെഡിക്കുലൈസ് ചെയ്തെടുക്കുന്നു. തങ്ങൾ എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു പോയിട്ടും ശത്രുക്കൾ തങ്ങൾക്ക് സമാധാനം തരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഫിത്ന ഉണ്ടാക്കുന്നതിനല്ല മറിച്ച് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിന് എല്ലാവിധ ത്യാഗവും വരിക്കണമെന്ന ഒറ്റ ഉദ്ദേശ്യമായിരുന്നു അവരുടേത്. ഇക്കാലത്ത് ഭരണാധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെറുപ്പക്കാരെ ബലാൽക്കാരമായി തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി റെഡിക്കുലൈസ് ചെയ്യുന്നു. ഇത് തികച്ചും ഇസ്ലാമികാധ്യാപനങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. മുസ്ലീംകൾ യുദ്ധം ചെയ്തതും മുസ്ലംകളിൽ ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിനും ത്യാഗം ചെയ്യുന്നതിനും വികാരമുണ്ടായിരുന്നതും ദീനിനെ രക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. ലോകത്ത് സമാധാനം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. ഇന്നുള്ള ജിഹാദികളും അന്ന് ജിഹാദു ചെയ്തവരും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ട്.

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: "ഞാൻ സ്വഹാബാക്കളുടെ ഇതേ മാതൃകയാണ് എന്റെ ജമാഅത്തിൽ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അവർ അല്ലാഹുവിനെ മുന്തിക്കണം, ഒരു കാര്യവും അവരുടെ വഴിയിൽ തടസമാകരുത്. തങ്ങളുടെ ധനവും ജീവനും ഒന്നുമല്ലെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കണം! ചിലയാളുകളുടെ കത്ത് വരാറുണ്ട്. ഏതെങ്കിലും കച്ചവടത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ ജോലിയിൽ നഷ്ടമുണ്ടായാൽ അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള പരീക്ഷണം വന്നാൽ ക്ഷണത്തിൽ, തങ്ങൾ മസീഹ് മൗഊദിനെ വിശ്വസിച്ചു കൊണ്ട് തെറ്റാണോ ചെയ്തതെന്ന സംശയത്തിൽ അകപ്പെടുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. ദീനിനെ കുറിച്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ സത്തയെ കുറിച്ചും ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദിനെക്കുറിച്ചും ഇത്തരം സംശയങ്ങൾ വെച്ചു പുലർത്തുന്നു." ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു: "ഇത്തരം അവസ്ഥയിൽ അവർ യഥാർഥ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നും ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്നും എത്രമാത്രം ദൂരെയാണെന്ന് ഓരോ വ്യക്തിക്കും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഇവരിലും സ്വഹാബാക്കളിലുമുള്ള വ്യത്യാസത്തിൽ ചിന്തിക്കുക. എന്തൊക്കെ മർദനങ്ങളും ബുദ്ധിമുട്ടുകളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നാലും അല്ലാഹുവിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനാണ് സ്വഹാബാക്കൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. വിപത്തുകളിലും ബുദ്ധിമുട്ടുകളിലും അകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ, അതിനുതാമസം വന്നാൽ അവർ കരയുകയും നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടാകുക എന്നത് തങ്ങളെ അല്ലാഹുവിന്റെ സമീപസ്ഥരാക്കുമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. ആ പരീക്ഷണങ്ങൾക്കു കീഴെ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയുടെ കല്പനയും ഖജനാവുമുണ്ടെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു."

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ)പറയുന്നു:"വിശുദ്ധ ഖുർആൻ അവരുടെ സ്തുതിയാൽ നിറഞ്ഞു കിടക്കുന്നു. അതു തുറന്നു നോക്കുക. സ്വഹാബാക്കളുടെ ജീവിതം നബി(സ) തിരുമേനിയുടെ സത്യസാക്ഷ്യത്തിനുള്ള കർമപരമായ തെളിവാണ്. സ്വഹാബാക്കൾ ഏതൊരു പദവിയിലെത്തിയിരുന്നുവോ അത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. **മിൻഹും മൻഖളാ നഹ്ബഹൂ വ മിൻഹും അൻ യൻതളിർ** ചിലർ അവരിൽ വീരമൃത്യുവരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ

യഥാർഥ ലക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ചിലർ ശഹാദത്തിന്റെ ഭാഗ്യംകിട്ടാൻ കാത്തിരിക്കുകയാണ്. തങ്ങൾക്ക് ആയുസുകിട്ടണമെന്നും ധനവും സമ്പത്തുംകിട്ടി സുഖമായി ജീവിക്കണമെന്നുമുള്ള നിലയിൽ സ്വഹാബാക്കൾ ഭൗതികതയുടെ മുമ്പിൽ കുനിഞ്ഞില്ല. സ്വഹാബാക്കളുടെ ഈ മാതൃക ഞാൻ നോക്കിക്കാണുമ്പോൾ നബി(സ)തിരുമേനിയുടെ പവിത്രമായ ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ കൃപാവരം അനിയന്ത്രിതമായി അംഗീകരിക്കേണ്ടി വരുന്നു; എങ്ങനെയാണ് അവിടന്ന് അവരുടെ മുഖച്ഛായമാറ്റുകയും അവരെ അല്ലാഹുവിന്റെ നേരെ ആക്കുകയും ചെയ്തത്! *അല്ലാഹുമ്മ സല്ലി അലാ മുഹമ്മദിൻ വ അലാ ആലി മുഹമ്മദിൻ വ ബാരിക് വ സല്ലിം.*

ഹദ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ്(അ) പറയുന്നു:"പറഞ്ഞതിന്റെ ചുരുക്കം നമ്മുടെ നിർബന്ധ കടമ എന്തായിരിക്കണമെന്നാൽ നമ്മൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്തോഷം അന്വേഷിക്കുന്നവരും തേടുന്നവരും അതിനെ നമ്മുടെ യഥാർഥ ലക്ഷ്യമായി നിശ്ചയിക്കുന്നവരുമാകണം. നമ്മുടെ എല്ലാ പരിശ്രമങ്ങളും കഠിനപ്രയത്നങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്തോഷം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടാവേണ്ടതാണ്; അത് മർദനങ്ങൾകൊണ്ടും വിപത്തുകൾകൊണ്ടും ആണെങ്കിലും വേണ്ടില്ല. ഈ ദൈവിക സന്തോഷം ലോകവും അതിലുള്ള എല്ലാ സന്തോഷത്തെക്കാളും ഉൽകൃഷ്ടവും ഉദാത്തവുമാണ്. അല്ലാഹു ഈ നിർബന്ധ കടമകൾ നിറവേറ്റാൻ നമുക്ക് തൗഫീഖ് പ്രദാനം ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

ഖുത്ബയ്ക്കുശേഷം അമീറുൽ മുഅ്മിനീൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട അൽഹാജ് ഇസ്മായീൽ ബീക്കെ ആഡോ സാഹിബിനെ സ്മരിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനാസ ഗാഇബ് നമസ്കരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

Friday Sermon delivered by **Hadrath Khaleefathul Masih Al-khamis** (atba)
at Baithul Futuh,London – on 16.03.18
Malayalam Translation : **Moulvi Mohammed Ismail Alleppey,** For Malayalam Desk,Qadian.
Published By Nazarath Nashr-O-Isha'ath, Sadr Anjuman Ahmadiyya - Qadian, 143516